

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/199/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214225234
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7214225234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovaným: 1/ Q. M., N.. X.X.XXXX, A. K., T. X, 2/ P. S., N.. XX.X.XXXX, C. A. K.-D., o zaplatenie 6 345,08 € s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 4.10.2016 č.k. 12C/140/2016-118 v spojení s uznesením z 20.2.2017 č.k. 12C/140/2016-150

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2.rade vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovaným v 1.rade dňa 26.5.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 200 000,- Sk (6 638,78 €). Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené zmluvou a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaná v 2.rade uzavrela dňa 26.5.2006 s právnym predchodcom žalobcu dohodu o ručení, ktorou sa zaručila za záväzok žalovaného v 1. rade z citovanej zmluvy o úvere. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 právny predchodca žalobcu ako postupca, postúpil pohľadávku voči žalovaným žalobcovi, ako postupníkovi. Žalobca ďalej poukázal na to, že v danom prípade bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Svojim charakterom je však zmluva o o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmluvy o úvere spravujú Obchodným zákonníkom, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania. Poukázal aj na rovnaký právny názor vyslovený najvyšším súdom v jeho rozhodnutí 6M Cdo/4/2012 zo dňa 27.3.2013. Navyše poukázal na skutočnosť, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách o neprijateľných podmienkach upravených v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka.

Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a zákone o spotrebiteľských úveroch č.258/2001 Z.z. a v dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods.3 Obč.zák. Novelizovaným ustanovením § 52 ods.1 Obč.zák. sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzatvorená zmluva o úvere, kde bol dlžníkom spotrebiteľ, nie je možné práva a povinností vzniknuté pred 1.1.2008 posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Obč.zák.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel so žalovaným v 1.rade dňa 26.5.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému v 1.rade bezúčelový spotrebný úver vo výške 200 000,- Sk (6 638,78 €), pri mesačnej splátke 2 811,- Sk (93,30 €), úrokovej sadzbe 11% ročne, jednorazovom poplatku za poskytnutie úveru 4 000,- Sk, poplatku za správu úveru 50,- Sk mesačne, so splatnosťou prvej splátky 10.6.2006, počtom splátok 120, konečnou splatnosťou úveru 10.5.2016, ročnej percentuálnej miere nákladov 5,49%. V ten istý deň uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovanou v 2. rade Dohodu o ručení za záväzok z predmetnej zmluvy o úvere.

Súd dôvodil, že žalobca sa predmetnou žalobou domáha úhrady nezaplatených splátok úveru v celkovej výške 6 345,08 €, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 19,25 € a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6 345,08 € od 11.5.2011 do zaplatenia.

Zmluva o úvere je svojim charakterom tzv. absolútnym obchodom, avšak súčasne sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., a to cez odkaz podľa ust. § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka.

Súd citoval § 4, § 5 zák.č. 258/2001 Z.z. o úveroch a uviedol, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1.rade zároveň spĺňa náležitosti typovej zmluvy podľa zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom a platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a to § 23a ods.2, podľa ktorého na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto aj pokiaľ ide o otázku premlčania, treba na daný spotrebiteľský vzťah hoc z úverovej zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19.6.2013 č.k. I.ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Takýto výklad podporujú aj viaceré rozhodnutia súdov, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 16Co/216/2013 zo dňa 27.1.2014 a 6Co/2/2013.

Citoval súd aj § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52, ods.3 O.z. a dôvodil, že v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 súd ex offio musel prihliadať aj bez návrhu na premlčanie nároku. Z listu zo dňa 20.4.2011 adresovaného žalobcom žalovanému v 1.rade je zrejmé, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 20.4.2011, a teda žalobca si ix mohol uplatniť právo na zaplatenie nesplateného úveru dňom 21.4.2011, ktorým dňom začala plynúť trojročná premlčacia lehota a uplynula dňom 21.4.2011. Žaloba bola pritom podaná až dňa 25.9.2014, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Aj keď žalobca v žalobe uvádza (aj to nesprávne), že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňom 10.5.2011, aj v tomto prípade je jeho nárok premlčaný. Súd tu poukazuje na to, že § 5b citovaného zákona má procesnoprávny charakter a teda pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti (1.5.2014) na všetky začaté konania prebiehajúce na súdoch, teda aj na konania začaté pred jej účinnosťou, t.j. pred 1.5.2014, ako je tomu i v danej veci. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods.1 CSP, s tým že žalovaným v 1. a 2. rade by ako úspešnej strane patril nárok na náhradu trov konania, nakoľko im však v konaní nevznikli žiadne trovy, súd im nárok na ich náhradu vo vzťahu k žalobcovi nepriznal.

2. V podanom odvolaní žalobca ako právny nástupca po Slovenskej sporiteľni, a.s. žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe alebo zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a žiadal priznať aj trovy konania.

Najvyšší súd SR okrem rozhodnutí sp.zn. 2M Cdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011 a sp.zn. 6M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 opätovne potvrdil správnosť aplikácie ustanovení OBZ na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 sp.zn. 7M Cdo 9/2014, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a rozsudok okresného súdu Vranov nad Topľou pre nesprávne právne posúdenie, kedy tieto súdy nesprávne aplikovali Občiansky zákonník na predmetný zmluvný vzťah.

V tejto súvislosti žalobca zároveň poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.11.2015 sp.zn. 25Co/34/2015: „.....premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách majúcej formu absolútneho obchodu (tu zmluva o úvere) uzavretých pred 01.04.2015 spravuje výlučne Obchodným zákonníkom, pričom podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. K obdobným záverom pritom dospel i NS SR vo veci sp.zn. 6M Cdo 4/2012 i 2M Cdo 3/2011. S poukazom na vyššie uvedené sa potom odvolací súd nemohol stotožniť so

závermi súdu prvého stupňa, ktorý na premlčanie v danej veci aplikoval Občiansky zákonník a musel dať za pravdu odvolateľovi. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd zhrnúc uzatvára, že súd na otázku premlčania aplikoval nesprávne hmotnoprávne ustanovenie, vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho dospel k nesprávne záveru, že predmetný nárok je premlčaný (pri aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka by premlčaný nebol), v dôsledku čoho sa už nadväzne nezaoberal posúdením žalobou uplatneného nároku podľa ďalších ustanovení slúžiacich ochrane spotrebiteľa a za tým účelom ani nevykonal potrebné dokazovanie."

Obdobne aj uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2016. sp.zn. 23Co/640/2015. Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.02.2016. sp.zn. 25Co/132/2015. Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.04.2016 sp.zn. 25Co/176/2015 a Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.04.2016 sp.zn. 25Co/353/2015.

Žalobca taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.05.2015, sp.zn. 3Co/266/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.05.2015 sp.zn. 5Co/167/2015 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.10.2015, sp.zn. 9Co/80/2014 v zmysle ktorých sa majú na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o splátkovom úvere aplikovať ustanovenia OBZ aj v otázke premlčania.

Vzhľadom na uvedené na daný prípad je nutné aplikovať ustanovenia OBZ. Podľa komentára k ust. § 52 OZ, k spotrebiteľským zmluvám od prof. Q. W. M., E., podľa ktorého pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je však veľmi dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva. Či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodno-právneho charakteru. Má to zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami (vyššie ad A) je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Ako ďalej uvedieme, spotrebiteľské zmluvy možno rozlišovať jednak v užšom a jednak v širšom ponímaní. Podľa § 52 OZ je spotrebiteľskou zmluvou "každá zmluva bez ohľadu na právnu formu", bez odkazu na Obchodný zákonník. Avšak, pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky (vyššie uvedené pod B až F) bude práve dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodno-právnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch (naor. úpravu o premlčaní, výške úrokov z omeškania, uplatnenia zodpovednosti za vady či o náhrade škody).

3. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) potvrdil rozsudok podľa § 387 CSP.

4. Odvolací súd dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas sporu najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas sporu najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu sporu práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

7. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil zákonné, právne závery a jeho rozsudok je preskúmateľný.

8. Odvolací súd dopĺňa dôvody uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie, že skutočne ak prihladol podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd prvej inštancie na premlčanie, jeho rozhodnutie je presvedčivé. V aplikačnej praxi súdov Slovenskej republiky poukázal aj Ústavný súd v uznesení zo dňa 19.6.2013 I.ÚS 402/2013, že prednostným uplatnením Obč.zák. na prospech spotrebiteľa, ak išlo o absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa, aj judikatúra iných súdov so zreteľom na mimoriadnu splatnosť úveru dňa 20.4.2011 je treba poukázať na plynutie 3-ročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula 21.4.2011 a keďže žaloba bola podaná 25.9.2014, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že treba žalobu zamietnuť a aj žalobu zákonne zamietol. Žalobca síce tvrdí v žalobe, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená 10.5.2011, ale aj keby to tak bolo, aj pri tomto dátume by išlo o nárok premlčaný, § 5b cit.zák. má procesnoprávny charakter a pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti, teda od 1.5.2014, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

9. Odvolací súd dopĺňa, že zásadné pochybenia súdu prvej inštancie v spise pri aplikácii procesných predpisov nezistil a nebol porušený čl. 46 ods.1 Ústavy SR v neprospech odvolateľa.

10. V súlade s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 20.2.2017 boli aj odstránené nedostatky, pre ktoré bolo aj rozhodnutie v spore vrátené súdu prvej inštancie, ktorý aj promptne reagoval. Napokon odvolací súd dodáva, že žalobca vo všetkých odvolaniach v sporoch spotrebiteľského charakteru poukazuje na jedno rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako aj na iné rozhodnutie KS v Prešove 9Co/80/2014, že ide o obchodný spor a práve na čiastkové plnenie plynie premlčania doba pre každé čiastkové plnenie samostatne, čo však je bez právneho významu v tomto spore vzhľadom na správne závery súdu prvej inštancie.

11. Úspešným žalovaným žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd podľa § 396 CSP rozhodol, že stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

12. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.